Svet
Evropske unije

Bruselj, 23. november 2026
(OR. en)

16242/26

EF 305
ECOFIN 1514
DELACT 179

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	C(2026) 7853 final
Zadeva:	DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) …/… z dne 9.11.2026 o spremembi regulativnih tehničnih standardov, določenih v Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 447/2012, v zvezi s povečanjem preglednosti in vključevanjem okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnega ocenjevanja

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2026) 7853 final.

Priloga: C(2026) 7853 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.11.2026
C(2026) 7853 final

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) …/…

z dne 9.11.2026

o spremembi regulativnih tehničnih standardov, določenih v Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 447/2012, v zvezi s povečanjem preglednosti in vključevanjem okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnega ocenjevanja

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Cilji delegirane uredbe Komisije so boljše vključevanje okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) dejavnikov v metodologije bonitetnega ocenjevanja in njihovo poznejše razkritje javnosti ter povečanje preglednosti in verodostojnosti postopka bonitetnega ocenjevanja.

Z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah[1] je bil vzpostavljen regulativni okvir EU za bonitetne agencije. Uredba določa pravila za preprečevanje nasprotij interesov, zagotavljanje metodološke rigoroznosti in povečanje preglednosti za vlagatelje. Delegirana uredba Komisije (EU) št. 447/2012[2] dopolnjuje zahteve Uredbe (ES) št. 1060/2009 glede metodologij bonitetnega ocenjevanja.

Na podlagi akcijskega načrta za financiranje trajnostne rasti iz leta 2018 se je s smernicami o razkritju Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA)[3] iz leta 2020 izboljšala preglednost glede okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v bonitetnih ocenah. ESMA je v analizi tveganj v zvezi s trendi, tveganji in ranljivostmi v letu 2022[4] ocenil vključevanje okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnih agencij. Na podlagi teh ugotovitev se je Komisija zavezala, da bo sprejela vse nadaljnje ukrepe, potrebne za zagotovitev, da bodo okoljska, socialna in upravljavska tveganja sistematično zajeta v bonitetnih ocenah ter da se bo povečala preglednost glede vključevanja okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnih agencij.

Eno od ključnih vprašanj, ki izhajajo iz ocene ESMA, posvetovanj z deležniki in ocene učinka iz leta 2023 za uredbo o ocenah okoljskih, socialnih in upravljavskih[5] dejavnikov, se nanaša na nedoslednosti pri vključevanju okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v bonitetne ocene. Te nedoslednosti vključujejo razlike v tem, kako rigorozno bonitetne agencije vključujejo okoljske, socialne in upravljavske dejavnike v ocene kreditne sposobnosti, skupaj z različnimi opredelitvami in razlikami pri določanju okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov med metodologijami.

Da bi Komisija obravnavala ta vprašanja, je leta 2023 ESMA zaprosila za strokovni nasvet, pri čemer je želela njegovo mnenje o spremembah regulativnega okvira za bonitetne agencije in kako bi ga bilo mogoče posodobiti, da bi se zagotovilo boljše vključevanje okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnega ocenjevanja. ESMA je končni strokovni nasvet predložil pred koncem leta 2024[6].

---

[1] UL L 302, 17.11.2009, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1060/oj.

[2] Delegirana uredba Komisije (EU) št. 447/2012 z dne 21. marca 2012 o dopolnitvi Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah z določitvijo regulativnih tehničnih standardov za presojo skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja (UL L 140, 30.5.2012, str. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2012/447/oj).

[3] Guidelines on Disclosure Requirements Applicable to Credit Ratings (Smernice o zahtevah po razkritju za bonitetne ocene (ESMA33–9-320)).

[4] Text mining ESG disclosures in rating agency press releases (Besedilno rudarjenje razkritij o okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikih v sporočilih za javnost bonitetnih agencij (ESMA80-195-1352)).

[5] Commission Staff Working Document Impact Assessment Report accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on the transparency and integrity of Environmental, Social and Governance (ESG) rating activities (Delovni dokument služb Komisije – Poročilo o oceni učinka – Spremni dokument k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preglednosti in celovitosti dejavnosti ocenjevanja okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) dejavnikov), SWD(2023) 204 final z dne 13. junija 2023.

[6] ESMA Technical Advice on Revisions to Commission Delegated Regulation (EU) 447/2012 and Annex I of CRA Regulation (Strokovni nasvet ESMA o revizijah Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 447/2012 in Priloge I k uredbi o bonitetnih agencijah) (ESMA84-2037069784-2196).

Ta delegirana uredba spreminja Delegirano uredbo (EU) št. 447/2012, da bi se okoljski, socialni in upravljavski dejavniki bolj rigorozno vključevali v metodologije bonitetnega ocenjevanja ter da bi se določila merila, ki jih morajo te metodologije izpolnjevati pri vključevanju okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v ocene kreditne sposobnosti.

Ta delegirana uredba spreminja Delegirano uredbo (EU) št. 447/2012 v skladu s členom 21(4), tretji pododstavek, Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zaradi tega mora ESMA pripraviti osnutek regulativnih tehničnih standardov o pravilih, ki se uporabljajo pri presoji skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja z zahtevami iz člena 8(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Cilj te delegirane uredbe je izboljšati sledljivost vključevanja okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnega ocenjevanja, kadar bonitetne agencije menijo, da so relevantni pri ocenjevanju kreditne sposobnosti. Za zagotovitev skladnosti s predlaganimi revizijami bodo morale bonitetne agencije revidirati svoje notranje postopke in po potrebi posodobiti svoje obstoječe metodologije. Raven in obseg teh stroškov bosta odvisna od obsega, v katerem je bonitetna agencija v svoje metodologije bonitetnega ocenjevanja že vključila okoljske, socialne in upravljavske dejavnike. Kot je navedeno v strokovnem nasvetu, se kot neposredna posledica uporabe predlaganih sprememb pričakuje le manjše dodatno breme, povezano z zagotavljanjem skladnosti. Stroški naj bi se srednje- do dolgoročno celo zmanjšali ob postopnem uvajanju usklajenega regulativnega svežnja EU o trajnostnem financiranju. Poleg tega se pričakuje, da bodo koristi prevladale nad stroški, saj bodo zaradi sprememb Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012, predlaganih v tej delegirani uredbi, nadzorniška pričakovanja ESMA na tem področju jasnejša za bonitetne agencije.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

ESMA je svoj prispevek zagotovil s predložitvijo osnutka regulativnih tehničnih standardov Komisiji. Ta delegirana uredba temelji na navedenem osnutku regulativnih tehničnih standardov.

ESMA je pred tem opravil odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov. Analiziral je morebitne povezane stroške in koristi ter se posvetoval z Evropskim bančnim organom in Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine. Poleg tega je zaprosil za nasvet interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[7].

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Člen 1 te delegirane uredbe spreminja Delegirano uredbo (EU) št. 447/2012.

Točka 1 nadomešča člen 3(2) Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012 z novim besedilom, ki razširja obseg pregleda ESMA, tako da zajema celoten življenjski cikel metodologij bonitetnega ocenjevanja, in pojasnjuje, da morajo take metodologije po potrebi vključevati merila, modele, ključne predpostavke in obete glede bonitetne ocene.

Točka 2 nadomešča člen 4(2) Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012 z novim besedilom, ki krepi zahteve glede preglednosti za bonitetne agencije, tako da od njih zahteva, da podrobno razkrijejo vse kvalitativne in kvantitativne dejavnike, na katerih temeljijo njihove metodologije.

---

[7] Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

Točka 2 nadomešča tudi člen 4(3) Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012 z novim besedilom, ki od bonitetnih agencij zahteva, da v svojih metodologijah bonitetnega ocenjevanja zagotovijo podrobna pojasnila.

S točko 3 je členu 5 Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012 dodan nov odstavek 3, ki zahteva, da so metodologije bonitetnega ocenjevanja dovolj podrobne in zasnovane tako, da se zagotovi njihova dosledna uporaba pri določanju bonitetnih ocen.

S točko 4 je vnesen manjši redakcijski popravek uvodnega besedila člena 6 Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012.

S točko 5 je členu 7(3) Delegirane uredbe (EU) št. 447/2012 dodana nova točka (e), v skladu s katero je treba ovrednotenje metodologije bonitetnega ocenjevanja zasnovati tako, da se ocenijo vhodni podatki, uporabljeni za razvoj metodologij, kar zadeva njihovo popolnost, točnost in ustreznost.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) …/…

z dne 9.11.2026

o spremembi regulativnih tehničnih standardov, določenih v Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 447/2012, v zvezi s povečanjem preglednosti in vključevanjem okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v metodologije bonitetnega ocenjevanja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah[1] in zlasti člena 21(4), tretji pododstavek, Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Za zagotovitev ustrezne sledljivosti načina, na katerega bonitetna agencija v svojih metodologijah bonitetnega ocenjevanja upošteva okoljske, socialne in upravljavske (ESG) vidike, po potrebi vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji, ter za olajšanje poznejšega javnega razkritja, zlasti kadar se okoljski, socialni in upravljavski dejavniki štejejo za pomembne za oceno kreditne sposobnosti, bi bilo treba take okoljske, socialne in upravljavske vidike dokumentirati v veljavni metodologiji bonitetnega ocenjevanja.

(2) Za zagotovitev, da bonitetne agencije izvajajo potrebne ocene okoljskih, socialnih in upravljavskih vidikov, vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji, ter za zagotovitev preglednosti ugotovitev bonitetne agencije za uporabnike bonitetnih ocen, tudi v primerih, ko se okoljski, socialni in upravljavski dejavniki ne štejejo za relevantne za ugotavljanje kreditne sposobnosti, bi bilo treba od bonitetnih agencij zahtevati, da se pri predložitvi podrobnih pojasnil o metodologijah bonitetnega ocenjevanja izrecno sklicujejo na take ocene.

(3) Za zagotovitev doslednega ocenjevanja skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja z zahtevami iz člena 8(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009 je pomembno določiti, da Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) metodologijo bonitetnega ocenjevanja obravnava kot okvir, ki ga bonitetna agencija uporablja pri določanju bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene. V ta namen lahko taka metodologija vključuje elemente, kot so merila, modeli, glavni dejavniki in ključne predpostavke ocenjevanja, relevantne za oceno kreditne sposobnosti.

(4) Metodologije bonitetnega ocenjevanja bi morale biti zasnovane tako, da je omogočena njihova sistematična uporaba. Navedene metodologije bi zato morale vsebovati dovolj podrobne napotke za osebe, odgovorne za njihovo uporabo. Poleg tega je treba določiti, da bi moralo biti ovrednotenje metodologij bonitetnega ocenjevanja med drugim zasnovano tako, da se zagotovi ustrezna ocena vhodnih podatkov, uporabljenih pri razvoju takih metodologij.

[1] UL L 302, 17.11.2009, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1060/oj.

(5) Uredba (ES) št. 1060/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta[2], od bonitetnih agencij zahteva, da sprejmejo, izvajajo in izvršujejo ukrepe, ki zagotavljajo, da obeti glede bonitetne ocene temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so jim na voljo in so pomembne, v skladu z njihovimi veljavnimi metodologijami, ter da poleg bonitetnih ocen razkrijejo obete glede bonitetne ocene v skladu z vzpostavljenimi in dokumentiranimi postopki in metodologijami, ki se uporabljajo za določanje bonitetnih ocen in obetov glede bonitetne ocene. Zato je treba določiti, da bi se morale zahteve iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 447/2012[3] po potrebi uporabljati tudi za obete glede bonitetne ocene.

(6) Delegirano uredbo (EU) št. 447/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(7) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je ESMA predložil Komisiji.

(8) ESMA je organiziral odprta javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi, se posvetoval z Evropskim bančnim organom in Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine ter zaprosil za nasvet interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta[4].

(9) Datum začetka uporabe te uredbe bi bilo treba odložiti, tako da se bonitetnim agencijam omogoči dovolj časa za boljšo vključitev okoljskih, socialnih in upravljavskih dejavnikov v svoje metodologije bonitetnega ocenjevanja in z njimi povezana javna razkritja ter za povečanje preglednosti in verodostojnosti bonitetnega postopka –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Delegirana uredba (EU) št. 447/2012 se spremeni:

(1) v členu 3 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. ESMA pri preverjanju skladnosti bonitetnih agencij z zahtevami iz člena 8(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009:

(a) uporabi vse informacije, pomembne za presojo postopkov za razvoj, potrditev, uporabo, ovrednotenje in pregled metodologij bonitetnega ocenjevanja;

---

[2] Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah (UL L 146, 31.5.2013, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/462/oj).

[3] Delegirana uredba Komisije (EU) št. 447/2012 z dne 21. marca 2012 o dopolnitvi Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah z določitvijo regulativnih tehničnih standardov za presojo skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja (UL L 140, 30.5.2012, str. 14, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2012/447/oj).

[4] Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

(b) upošteva, da je metodologija bonitetnega ocenjevanja okvir, ki se uporablja za določanje bonitetne ocene, ki po potrebi vključuje merila, modele, glavne dejavnike in ključne predpostavke ocenjevanja, relevantne za oceno kreditne sposobnosti;

(c) upošteva, da zahteve, ki se uporabljajo za bonitetne ocene, veljajo tudi za obete glede bonitetne ocene, kadar je to ustrezno in v skladu z veljavnimi metodologijami bonitetnega ocenjevanja.“;

(2) v členu 4 se odstavka 2 in 3 nadomestita z naslednjim:

„2. Bonitetna agencija uporablja metodologije bonitetnega ocenjevanja, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

(a) navajajo vse kvalitativne dejavnike, vključno z obsegom kvalitativne ocene, ki se uporablja za te dejavnike;

(b) po potrebi vključujejo ključne spremenljivke, vire podatkov, ključne predpostavke, tehnike modeliranja in kvantitativne tehnike, ki se uporabljajo za kvalitativne dejavnike;

(c) navajajo vse kvantitativne dejavnike in

(d) vključujejo ključne spremenljivke, vire podatkov, ključne predpostavke, tehnike modeliranja in kvantitativne tehnike, ki se uporabljajo za kvantitativne dejavnike.

3. Informacije iz odstavka 2 vključujejo podrobno obrazložitev vseh naslednjih točk:

(a) pomembnosti vsakega kvalitativnega ali kvantitativnega dejavnika, ki se uporablja v metodologiji bonitetnega ocenjevanja, po potrebi vključno z opisom in utemeljitvijo meril za ponderiranje, dodeljenih tem dejavnikom, ter njihovim učinkom na bonitetne ocene;

(b) ocene razmerja med ključnimi predpostavkami, uporabljenimi v metodologiji bonitetnega ocenjevanja, in kritičnimi dejavniki tveganja, izpeljanimi iz makroekonomskih ali finančnih podatkov;

(c) ocene razmerja med ključnimi predpostavkami, uporabljenimi v metodologiji bonitetnega ocenjevanja, in volatilnostjo bonitetnih ocen, pripravljenih s to metodologijo v daljšem časovnem obdobju, in

(d) ali in zakaj se okoljski, socialni in upravljavski vidiki, po potrebi vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljavskimi tveganji, štejejo za relevantne za oceno kreditne sposobnosti bonitetne agencije, vključno s tem, kako so ti vidiki vključeni v veljavno metodologijo.“;

(3) v členu 5 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Bonitetna agencija uporablja metodologije bonitetnega ocenjevanja, ki so dovolj podrobne in zasnovane tako, da se zagotovi njihova dosledna uporaba pri določanju bonitetnih ocen.“;

(4) v členu 6 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna agencija uporablja metodologije bonitetnega ocenjevanja, ki so zasnovane in se izvajajo na način, ki jim omogoča, da:“;

(5) v členu 7(3) se doda naslednja nova točka (e):

„(e) se ocenijo vhodni podatki, uporabljeni za razvoj metodologij, kar zadeva njihovo popolnost, natančnost in ustreznost.“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [Urad za publikacije: vstaviti datum – 12 mesecev od datuma začetka veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 9.11.2026

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN